

[Heick.]

mange af de tanker, jeg har gjort mig om det foreliggende problem.

Når jeg tager ordet, er det for at give udtryk for nogle specielle tanker, vi i grænselandet har gjort os om dette problem. Vi må selvfølgelig være mindst lige så interesserede, ja, nærmest endnu mere interesserede i, hvordan den endelige udformning af Danmarks stilling bliver, fordi vi ligger som nabo til det store Tyskland.

Udgangspunktet for vore drøftelser i de kredse, hvor jeg har været med til at drøfte problemerne, har været, at det, det drejer sig om, faktisk er at få Europa bjærgt over, så vi kan give Europa en rimelig placering mellem de to store blokke øst og vest for os. Under den fremadskridende teknik kan det umuligt klares uden et meget vidtgående sammenhold her i Europa. Hvordan den fremtidige ordning end skal etableres, vil vi fra grænselandet meget henstille, at der ikke bliver forskellige vilkår for erhvervslivet nord og syd for den nuværende grænse.

Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen udtalte, at vi står over for kun to muligheder; den tredje, den nordiske union som et selvstændigt organ, kan vi se væk fra. Jeg tror, det er rigtigt. Jeg kan her sige, at for grænselandet og for det danske Sønderjylland står begrebet Norden som en meget værdifuld faktor, og det er mit håb og også min sikre overbevisning, at hvordan vi så siden får vore markedsproblemer løst her i Europa, vil der være en snæver kulturel forbindelse mellem Danmark og grænselandet og det øvrige Norden. Med de andre to muligheder forholder det sig vel nok sådan, at der er nogen, der foregøgler sig, at et frihandelsområde som det, der drøftes her, vil kunne løse en væsentlig del af Danmarks problemer.

Hos os i Sønderjylland har vi selvfølgelig gjort os vore tanker om Tysklands nuværende stærke stilling, men jeg tror, jeg kan sige, at vi her vil anlægge de samme synspunkter, som vi anlagde, da vi i sin tid diskuterede Vesttysklands inddragelse i forsvaret for de vestlige demokratier. Her må vi sige, at hvis ikke vi er i stand til at forsvare hele den vestlige verden, så går både Vesttyskland og vi til grunde, og derfor må vi tage alle de kræfter, vi råder

over, i brug, inklusive Vesttyskland. Det er tilsvarende tanker, der bevæger os nu; vi er vel klar over, at det Tyskland, der er i dag, er todelt, men der er alligevel kredse i Tyskland, som af ærlig vilje stræber henimod en demokratisk samleven med andre lande i Europa, og dertil kommer, at den udformning, som fællesskabet vil få, ikke vil give Vesttyskland en tilsvarende dominerende stilling som den, vi har kendt tidligere fra Tysklands side.

Derfor er vor problemstilling den, at kan vi få en frihandelsordning, som giver den fulde ligelighed på begge sider af grænsen, er det selvfølgelig noget, som vi hilser med allerstørste tilfredshed — men her er det, at vi har vore allerstørste tvivl. Det står for mig sådan, at selv om vi på papiret får en ordning, som giver lige toldvilkår og samhandelsvilkår, og Danmark er uden for de seks, men med i frihandelsområdet, vil de seks alligevel give hinanden så mange gensidige fortrinsstillinger, at der alligevel vil blive en forskelsbehandling. Det er på dette område, jeg synes at ikke mindst de radikale talere, vi har hørt i aften, giver udtryk for en tankegang, som er aldeles urealistisk. Det står for mig sådan, at hvis vi skal have en rimelig ordning, må vi have et frihandelsområde, som, således som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen sagde, i høj grad ligner de seks landes union. Får vi ikke dette, er det meget betænkeligt, også af hensyn til grænselandets stilling, at Danmark er uden for de seks.

Jeg kan her gøre opmærksom på en udvikling, som er i gang i øjeblikket. Det ærede medlem hr. Hans Schmidt nævnedes fabrikken Danfoss. Danfoss er en virksomhed, som vi er ualmindelig glade for i Sønderjylland. Den bygger i øjeblikket en filial syd for grænsen; vi havde imidlertid meget hellere set, at Danfoss havde bygget i den tyndtbefolkede del i Sønderjylland, men fabrikken har altså foretrukket at lægge sin nye afdeling syd for grænsen.

Der er også en anden dansk industrivirksomhed, som bygger i Flensborg; det er fabrikken Sabroe, og dér er byggeriet i fuld gang. Det sker blandt andet af ængstelse for, at Danmark trods alt vil blive udsat for en forskelsbehandling. Jeg har set, at i det sidste nummer, der er udkommet af Arbejdsgiveren, udtaler en jysk industri-